

igen henvise til, at der var gaaet en langvarig og voldsom Agitation baade i Finland og Sverige forud for Afgørelsen af Aalandsspørgsmaalet, men at den daværende Statsminister i Sverige, Branting, modtog Afgørelsen, som gik Sverige imod, bøjede sig for den og erklærede, at han selvfølgelig bøjede sig for den, og det er ikke mig bekendt, at den affødte nogen som helst Bitterhed, hverken i Finland eller i Sverige. Det maa netop være det, som vi i det lille Danmark stoler paa eller i alt Fald haaber paa, at Fremtiden skal bringe os retslige Afgørelser af saadanne Mellemværender, som opstaar mellem to Folk. Ligesom Privatmænd kan føre Proces og være lige gode Venner, naar Dommen er faldet, saaledes maa det ogsaa blive mellem Nationerne, saa at deres Tvistigheder kan indankes for en Domstol og blive afgjort der.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Det er mig vel bekendt, at Aalandsspørgsmaalets Afgørelse fik en Modtagelse af den daværende Statsminister i Sverige, Branting, som var smuk og beundringsværdig fra hans Side. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Zahle kan have nogen Mening om, hvorledes det var gaaet, hvis Afgørelsen var faldet modsat ud, og dernæst heller ikke, at han kan vide noget om, hvilke Følelser af Bitterhed der fremdeles raader i vide Kredse i den svenske Befolkning trods den loyale og noble Optræden fra Statsministerens Side. Og vi har ingen Sikkerhed for, at en Branting er Statsminister i Norge den Dag, da Voldgiftsavgørelsen falder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel bemærkede til mig, at jeg ikke kunde vide noget om, hvorvidt der kan komme noget nyt frem i et Udvalg. Jo, det kan jeg, hvis det skal være de sagkyndige, som skal fremkomme dermed; thi de har fremført alt, hvad de har at fremføre, Gang paa Gang i Aviser og i Henvendelser til Rigsdagen. Det bedste Bevis for, at de har fremført alt, er, at de stadig kommer med det gamle igen; havde de noget nyt at fremføre, kom de vel nok med det. Til det ærede Medlem Hr. Stauning vil jeg sige, at naar han ytrede, at de to Regerings-

partier var enige om, at Sagen skulde i Udvalg, saa tager han fejl. Det er vi ikke enige om, men jeg bøjer mig for den Tradition, der er her i Folketinget, at naar et Parti ønsker Udvalg, modsætter man sig det ikke, og ved denne Løjlighed er der jo oven i Købet to Partier, som ønsker det. Derfor vil jeg ikke stemme imod Nedsættelse af Udvalg, men enig med de Herrer er jeg ikke.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Forslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Pürschel: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1924—25.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3582; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1513).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Søren Svendsen: Der er til Lovforslaget stillet en hel Del Ændringsforslag, og de fleste af dem er stillet af de forskellige Ministre og tiltraadt af Udvalget; disse Ændringsforslag er udførligt motiveret i de Skrivelser, som har ledsaget dem fra Ministrene, til hvilke Skrivelser jeg kan henvise samt til de faa Bemærkninger, der er gjort i Betænkningen, saa jeg skal ikke trætte Medlemmerne med at gennemgaa disse Ændringsforslag. Af Lønningsudvalget er der stillet 3 Ændringsforslag, som er tiltraadt af de paagældende Ministre, og dem skal jeg ganske kort omtale, da de ikke ledsages af nogen videre Motivering.

Det første angaar Oprykning af Kontorister i Matrikulskontoret til Kontorassistenten. Landbrugsministeren har fore-